

ПКР Разяснение 15 - Оперативен лизинг - стимули (отм.)

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПМС № 207 от 7.08.2006 г.

(притурка към Постановление № 207 от 7.08.2006 г. на Министерския съвет за приемане на Международни стандарти за финансови отчети, приети от Комисията на Европейския съюз, в редакцията им към 1.01.2005 г., изготвени от Съвета по Международни счетоводни стандарти, и за приемане на Национален счетоводен стандарт, ДВ, бр. 66 от 2006 г.)

ПКР Разяснение 15

Оперативен лизинг - стимули

Тази версия съдържа промените и допълненията в резултат от нови и променени МСФО, публикувани до 31 декември 2004 г.

ПКР Разяснение 15 Оперативен лизинг - стимули (ПКР-15) е разгледано в параграфи 3 и 6. ПКР-15 се придружава от Основание за заключения и приложение, което илюстрира приложенията на Разяснението. Обхватът и значимостта на Разясненията са изложени в параграфи 1 и 8-10 от Предговора на КРМСФО.

Препратка

- МСС 17 Лизинг (както е преработен през 2003 г.)

Въпрос

1 При договарянето на нов или подновен оперативен лизинг лизингодателят може да предостави на лизингополучателя стимули за сключването на договора. Примери за такива стимули са предварителното плащане в брой на лизингополучателя, възстановяване или поемане от страна на лизингодателя на разходите на лизингополучателя (като разходите по преместването, подобренията на наетото имущество и разходите, свързани със съществуващ по-рано лизингов ангажимент на лизингополучателя). Друга възможност е да бъде уговорено първоначалните периоди на лизинговия срок да бъдат освободени от наем или да са с намален наем.

2 Въпросът е как стимулите при оперативен лизинг да се признават във финансовите отчети на лизингополучателя и лизингодателя.

Консенсус

3 Всички стимули при договарянето на нов или подновен оперативен лизинг трябва да

се признават като неделима част от нетното възнаграждение, договорено за използването на лизинговия актив, независимо от същността или формата на стимула или разпределението на плащанията във времето.

4 Лизингодателят трябва да признае общата сума на разходите за стимули като намаление на дохода от наем през срока на лизинга на линейна база, освен ако друга системна база не представя модела във времето, посредством който се намалява ползата от лизинговия актив.

5 Лизингополучателят трябва да признае общата полза от стимулите като намаление на разходите за наем през срока на лизинга на линейна база, освен ако друга системна база не представя разпределението във времето на ползите за лизингополучателя от използването на лизинговия актив.

6 Разходите, понесени от лизингополучателя, включително разходите, свързани със съществуващ по-рано лизинг (например разходите по прекратяването, подобренията или преместването на наетия актив), трябва да се отчетат от лизингополучателя според предписанията на стандартите, приложими към тези разходи, включително разходите, които ефективно са възстановени чрез споразумението за стимула.

Основание за заключения

[Оригиналният текст е маркиран, за да отрази промените в МСС 17 от 2003 г.: новият текст е подчертан, а заличеният текст е зачертан]

7 Параграф 35 от Общите положения обяснява, че, за да може информацията да представя достоверно сделките и събитията, които претендира, че представя, е необходимо сделките и събитията да са отчетени и представени според тяхната същност и икономическа реалност, а не просто според правната им форма. МСС 8.10 (б) (ii) също изисква прилагането на счетоводната политика, която отразява икономическото съдържание.

8 Параграф 22 от Общите положения и МСС 1.25 изискват изготвянето на финансовите отчети в съответствие със счетоводния принцип на начисляването. МСС 17.33 и МСС 17.50 уточняват базата, върху която съответно лизингополучателите и лизингодателите трябва да признават сумите за плащане или получаване по оперативни лизинги.

9 Основната същност на споразуменията за оперативен лизинг е, че лизингодателят и лизингополучателят си разменят използването на един актив за определен период срещу възнаграждение под формата на нетна парична сума. Счетоводните периоди, в които тази нетна сума се признава от лизингодателя или от лизингополучателя, не се влияят от формата на споразумението или разпределението на плащанията във времето. Плащанията, извършени от лизингодателя към или от името на лизингополучателя, или намаленията в разходите за наем, правени от лизингодателя като стимул за сключване на договора за нов или подновен лизинг, са неразделна част от нетната сума за получаване или за плащане по оперативния лизинг.

10 Разходите, понесени от лизингодателя като стимули за договора за нови или подновени оперативни лизинги, не се считат за част от първоначалните разходи, които, се добавят към балансовата стойност на наетия актив и се признават като разход през срока на лизинга на същата база като доходите от лизинга според предписанията на МСС 17.52. Първоначалните разходи, като например преките административни разходи, разходите за реклама и консултиране или адвокатските хонорари, са направени от лизингодателя, за да се уреди договорът, докато стимулите в един оперативен лизинг са по същество свързани с възнаграждението за използването на наетия актив.

11 Разходите, понесени от лизингополучателя за негова сметка, се отчитат, като се използват приложимите изисквания за признаване. Например разходите по преместването на актива се признават като разход в отчета за доходите за периода, през който са направени. Отчитането на такива разходи не зависи от това, дали те са ефективно възстановени чрез едно споразумение за стимул, тъй като те не са свързани с възнаграждението за използването на лизинговия актив.

Дата на консенсус

Юни 1998 г.

Дата на влизане в сила

Това Разяснение е валидно за лизингови срокове, започващи на или след 1 януари 1999 г.